

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De vndecim milli. virgi. [sermo]. lxxvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

Sermo. LXXVIII Fo. CXXV

presentatio ad templū. Et quō cum. xij. gīnib; q̄ p̄ dī gratiā vicerūt regna: oritur theo logicalis q̄stio. Querit. Utq̄ libe rū arbitriū absq̄ gratia gratiā faciēte: pos̄ sit aduersariū suū vincere. Arguit q̄ sic sp̄ ritus luxurie dejet vel vincetur q̄ cōtinuātiā: et sp̄ritus tracundie p̄ patiēntia: et sic dc alij: sed cōtinentia et patientia p̄t habet ri line ḡfā gratiā faciēte p̄ gratiam gratis daram: q̄g. In expositum vincenti debet corona: sed nulli pugnanti p̄tra aduersariū um debet corona gle: nisi ei q̄ habet gratiām gratiū facientē: q̄ nullus absq̄ gratia grātum faciente p̄t aduersariū vincere. Et si q̄stio manet p̄ utraq̄ p̄re dubia. Ad q̄ stionē rāndendū est fin Bona. s. lug. q. sen. dist. xvij. q. q. q̄ ad p̄dictorū intelligentiā est notandum: q̄ differt aliquid resistere adi uersario: et aliquē vincere aduersariū. p̄t em̄ importat victoria q̄r̄ resistentia. Resistentia nāq̄ s̄sistit in h̄. quod q̄ nō cōtentia fuit suggestiōni diabolice: sed victoria cōtentia in assequēdo oppositū eius: quod dia boli boiem reddere inimicū deo: et faciēt dignū ethno suppliciū p̄t. tunc ligat vicit h̄ aduersariū q̄n sic resistit tentatiōi: ut efficiat maior dei amicus: et mereat regnum eternū: et quoniam hoc absq̄ gratia gratiū faciente esse non p̄t. Ideo cōcedendū est q̄ quisq̄ p̄gram gratis data possit diabo lo resistere: ve ea nō cōsentiat suggestioni. tū absq̄ dono q̄d reddat boiem acceptum deo ipsum vincere nō p̄t: ut contra eius intentionē proficiat dignitate meriti vel in merito condigni. Et ad argumentū dī: q̄ sp̄it luxurie vincit p̄tinētia. dī q̄ et si p̄tinētia q̄ ab sp̄it luxurie faciēte possit q̄s resistere sp̄it luxurie. illa tñ resistentia triū plus dicit nō p̄t: eo q̄d ex hoc nullā aſte quis palma: qua palma virgines regna vincendo affsecut sunt: iuxta verba p̄ficiū p̄ta: et sic d̄ alijs. Nota cuī dicit Regna in plurali: querō ergo q̄ sunt hec regna q̄stī p̄ fidem vicerunt R̄deō: q̄tuoz sūt ordine nō dignitate. Prim diaboli. Scōz carnis. Tertiū mundi. Quartū christi.

P̄imum regnū diaboli sancti p̄ fidem vicerūt se humiliando
Scōm regnum carnis vicerūt p̄ fidem casti viuēndo
Tertiū regnum mundi p̄ fidem vicerūt temporalia cōtemnendo.

S

In festo undecimi milii virginum

Quartū regnū christi q̄ fidē vicerunt p̄
christo morte subeundo.
Primū ergo regnū diaboli: persistit i su
pbia Job.iiij. Ipse est rex super oēs filios
sū pbie. Qēs ergo subi: oēs ambitionis:
elati: yani: ḡlios: sunt vassalli diaboli: z
regnicoles hui regni. Istud ergo regnū sā
cti q̄ fidē vicerūt se humiliādo. Nulla enī
tam efficax machina est ad regnū diaboli
debellādū: sc̄ut fides p̄ quā bō humilita
biē sub potēti manu dei. Ideo. j. Pe. vii.
Fratres sobrij estote: z vigilate: q̄a aduer
vester diabo, tanq̄ leo, rugi, cīr, que, quez
deuo, cui re, for, in fi. Figura de hoc habe
tur in David, qui bellauit Goliatb cu ba
culo z pera z quinq̄ lapidib de torrente.
z cetera. j. Regū. xvij. Dic histozam. Per
David q̄ interptaf manu forz: intelligi
q̄liber sancti d̄ est fortis in bello tentatio
nū. Per Goliatb q̄ interptaf trāsmigras:
significat diabolus q̄ trāsmigravit de grā i
culpā, de celo in infernum, de celo angeloz
i turbā demoni. b̄ mirabilis pulchritudin
maximā turpitudinē ppter supbia suā cu
dixit. In celū cecidā sup astra celī. exal
tolū meū zc. Sed sequit. Quoniam cecidi
stū lucifer q̄ mane oriebaris: zc. Isa. xiiij.
Per baculum intelligit crux chii. D̄ quis
dt ip̄e. In baculo meo: id est i cruce trā
stū iordanēz bunc id est cursuzvite p̄lentz.
Gen. xxij. Per triplicē icū intelligit fides
trinitatis. Per quinq̄ lapides d̄ rozzare: intel
ligunt quinq̄ p̄ncipales plague chii. Vel
dic moralit: q̄ intelligunt quinq̄ rationes
p̄ficiunt q̄b manu ducimur ad humiliā
tē ex cordis p̄fundo sectandū. Pria rō est
voluntas dei. j. Per. v. Humiliām sub
potēti manu di: q̄rō sola sufficeret ad hu
militate habedā: q̄ p̄ncipi placuit legz
habz vigorē. l. j. ff. de osti. prin. Et insti. d
ture naturali gentiū. h. Sed z q̄ p̄ncipi.
Scda rō est exemplū chii. Mar. xij. Di
scete a me q̄ mitis sum z humiliā corde.
Tertia est equalitas hūane originis: q̄d
eadem massa oēs cōpositi sumus. s. cinis.
Eccl. x. z Job. x. Demē. q̄o q̄ sic lutuz
fecer̄ me: z i puluerē reduces me. Nōne
sic lacrimasti me: z sic caseū me coagula
sti. Nota. Sicut caseuz me coagulasti: q̄
viles sum? quādē caseo cōparamur: ergo
posse dicere cuiuslibet supbienti. Quid si q
bis o peccia casei. Et si fas est dicere eti
am miserabiliōes sum? caseo. Nam nā
scimur filij te prop̄ culpam originē
ps. Ecce enim iniquitatibus conceptus
sum zc. Et nascimur cu fieri p̄ solū. So
zoaltem. qui ridens natu est quod ramē
signum sibi non pfuit. Unde Augusto
xxj. de ciui. dei. Infanta inquit que nō a ri
su sed a fletu dicitur hāc lucē qd malorū
passura sic ne sciens prophat: soñ q̄n ar
est ferant risisse. Coroastē. Nec tamē ille
ritus stibipfuit: quia a Nino rege assyriop
interfecrūt. Quarta rō est qualitas
p̄ditionis hūane i exitu vīte hūius: quia
omnes morimur z q̄si aque dilabimur in
terrā q̄ nō revertūt. ij. Reg. xiiij. Opt
ma queq̄ dies misericordia mortaliib eui p̄i
ma fugit: subeunt moribz tristisq̄ senectus.
Et labor: z dure rapit iclementia mortis.
Quinta rō est magnitudo gl̄e eternae: quā
tanto quis sublimi adspicit quanto hic
humiliū cōuersat. Luc. xiiij. Omnis q̄ se
humiliat exaltabitur: z q̄ se exaltat humili
tib. Ecce quoniam q̄ fidem vicerunt san
cti regnū diaboli se humiliādo. Ideo dō
min⁹. Estote fortis in bello z pugnare cu
antiquo serpēte z accipi, regnum eternū.
Hoc ergo mō he virgines gl̄e vicerit
regnū diaboli p̄ fidē se humiliādo. Hā
gna et deuota humilitas fuit pedeferre ve
nire a maribz vīz romanicū essent tā
nobles: nec curabant despectioē multo
rū qui eas despiciēbat: licet erant cardina
les: qui vocabat eas facias mulierulas.
ergo humiliām sub potēti ma. dei. v.
vos exalte in tēpōe vīstacōis. j. Pe. v.
Secundum est regnum carnis q̄d vice
runt sancti p̄ fidem casei viuendo. O quo
z quanti sūt regnicoles hui regni zc. adeo
q̄ dici possit illd. ps. Domin⁹ de celo p̄pē
xit sug si. ho. vt. vi. si est intellige. aut requi
deū. Omnes declinauerūt simul inutiles
fac. sunt. Nō est qui fac. bonū non est vīz
ad vīnum. Glicotia ergo habet per fidem
q̄ si vis liber esse a carnis illecebis: consi
dera penas eternas quas tales merentur.
Gal. vj. Qui semināt si. carne: de carne z
merent corruptionem. Hec autē considera
tio haberet q̄ fidem ex qua bō intruff de
manu duci bō ad castē viuendū. Ideo

Berilo.LXXIX Fo.CXXVI

Aplus Ep. he. vi. In omnibus sumētes scū
tum fidei in q̄ possitis oia tela nequissima
igneā extinguere. Hora Scutus fidei. Si
des dī scutus triplici rōne. Primaz q̄ scut
in scuto iū tres anguli: z tñ vñ ē scutus:
sic p̄ fidē instrumur credere tres psonas
in diuinis z vna essentia. Scda ratio e q̄
scutū tenet in sinistra: nō aut̄ i dextera ma
nu: p̄ sinistrā signaf̄ vita p̄sens: p̄ dexterā
vita beata. Larg. v. Lena eius sub capire
meo: z dextera illi amplexa f̄ me. Sic fū
des est in hac vita tantū: nō aut̄ in vita
brā: q̄ ibi est clara visio: z sic cessat ibi dei
fectus visiois: q̄ est de essentia fidei: vt ple
ne in sermōe bri Luce: q̄ incipit. Salutat
vos zc. in itroitu. Tertia ratio: q̄ scut p̄
scutū p̄egimini cōtra tela hostiū: sic p̄ fū
dem zc. Hora exemplū de illo fanco ere
mita q̄ tentatus a quadā mīlere cōbusit
sibi digitos: q̄ viso illa mulier terra expi
rauit ergo sancti p̄ fidē vicerū regna zc.
Sic etiā vicerū iste vndecim milia virgi
nū gloriose zc. Terrū regnū est mīdi:
q̄ bellat p̄tra nos duplicit. Primo p̄spersis
alliciendo. Scdo aduersis remendo: z ma
ius periculū est nobis in p̄spersis q̄ in ad
uersis. ps. Cadent a latere tuo mille: z dei
cem milia a dextris tuis. Sed p̄ fidē vin
citur mīdus blandies in p̄spersis: q̄ deipi
cif a vero fidelī sciente: q̄ tanto quis a su
perno amore distingif̄: quāto inferi⁹ dele
ctat. Vincēria p̄ fidē mundū minans p̄
aduersa. Et multas tribulationes oportet nos introire i regnū
dei. Act. xiiii. Et q̄ nō sunt pdigne passio
nes hui⁹ temporis ad futuram gloriāz q̄
reuela in nobis. Ro. viiiij. Ecce ḡ quomō
sancti per fidem vincunt mundū temnē
do p̄spera z aduersa. Hic allega auctorita
tem ecclie: q̄ habet infra parte sequēti. O
venerāda martyriū gloriose cerramina zc
Figura habet de Perro ambulāte sup̄ flu
ctus maris virtute fidelis: z cepit dubitā
re: cepit demergi Dat. xiiij. Die histori
am. Jo dicit Amb. xxiiij. q. j. Nō turbat
nauis q̄ Peru habet: turbat illa q̄ Iudā
habet. Et infra. Ibi ḡ turbatio: vbi modi
ca fides. Ibi securitas vbi p̄fēcta dilectio.
Et si p̄ fidem vincit regnū mīdi. Un. j.
Joā. v. Hec est victoria q̄ vincit mundus
Idea nostra. Quis est aut̄ qui vincit mun
dum nisi q̄ credit: quoniam Iesus christus
est filius dei: hoc mō vicit mundū brā Gra
fula cū alīs virginibz: q̄ nec flexa est. p̄mis
sionibz regis anglie blandētibz: nec minis
terētibz territa. Ideo dicere poterat Rei
gnū mīdi z oēm ornatū seculi cōtempst
pter amorē dñi mei Iesu christi: quē vī
di: quē amauit: quē credidit: quem dilexit.
Quartū regnū est christi: qđ ē vita brā
que vīsit in visione diuine essentia: quod
vincit p̄ fidem p̄ christo morte subeundo.
Dat. vi. Regnū celorū vīm patit: z vīo
lenti rapiunt illud. Hora vīm patit: quia
in hac victoria requirif̄ magna vīs charitatis
sine qua nemo p̄p̄. p̄ christo mortem
sponte subire. Jo. xv. Hoc ore charitatis
nemo habet vt aiām suaz ponat q̄s p̄ amicis
suis. Hoc mō sancti martyres vincunt
hoc regnum per fidem que per charitatem
operatur. Gal. v. Ideo dicit de eis. O ve
neranda martyrium gloriose certamina q̄
in suis corporibz p̄ christo imanata. ptulerūt
tormenta. Et ideo p̄cipere meruerūt in
marcessibile eterne glorie coronā. Despe
ra nāq̄ p̄sentis vīte luce p̄ceptoq̄ suorū
corporū cruciatu: leuientēz mīdu dei pro
amore vicerūt zc. Hoc erā mō sancte vī
gines gloriose vicerūt regnum christi mar
tyrū lustinēdo. Dic eāp̄ martyriū zc.

In festo apostolorū Simo
nis et Iude. Ber. LXXIX.

Odōformes ima
ginis filij dei. Ro. viij. Et i ep̄
stola bodierna. Pro intellectu
thematis oportet declarare quid est ima
go filij dei. Pro q̄ scienduz: q̄imago p̄p̄ia
filij dei est vita sc̄a z p̄fēcta christi p̄ quāz
ostendit ipm esse filū dei. Sic p̄ imaginez
virginis vel sc̄i Petri zc. Replentaf̄ vī
go vel sanct⁹ Petr⁹. Uerbī gracia. Consi
derando ei⁹ incarnationē sine virili semīe.
Item ei⁹ nativitatē sine dolore matris et
corruptiōe. Trē stelle apparitionē ducent⁹
magos. Item eius resurrectionē et ascen
sionem z spiritu sancti missionem zc. oīa
ista ostendebant ch̄ristum esse filium dei
eternū. Unde Joan. v. Opera q̄ ego fa
ciō

S y